

Masonluk (1. Bölüm)

Yayınlanma Tarihi: 25.08.2023

Masonluk, Yahudi milliyetçiliği etrafında birleşen onlarca gizli ve açık cemiyetlerin dayandığı temel teşkilattır. Masonluk tarihi en uzun ömürlü bir gizli cemiyettir. Bugüne kadar da başarılı bir şekilde varlığını sürdürmüştür. Masonlara göre kurdukları gizli teşkilatın esasını insan kardeşliği ve insanın mutlu olması oluşturur. Onlar gizli ve manevi ilimlerle uğraşırlar. Bütün dinlere eşit olarak yaklaşırlar. Siyasetten uzak

dururlar. Bu gerçekten doğru mudur? Masonluk onların tanımına göre bir hayır cemiyeti midir?

Yahudilerin kurmuş oldukları çok sayıda cemiyetlerin yaptıkları işlere baktığımızda bunun böyle olmadığı aşikar olarak görülmektedir. Çünkü bu cemiyetler yardımıyla Yahudiler, kendilerinden başka milletleri acımasızca sömürmüşler; onların din, tarih, kültür medeniyetlerini bozmuşlar; maddi varlıklarını, ekonomi ve sanayisini ele geçirmeye çalışmışlar; her ülkede siyasetin tepesine oturmuşlar ve bu konularda da çok başarılı olmuşlardır. Onların bu oyunlarını gören ve açıklayan kimseleri de, Yahudi düşmanlığı olarak damgalanmışlar ve susturmuşlardır.

Şurası bir gerçektir ki, anne ve babalar, dini, vatani ve insanlığın selameti ile ciddi şekilde ilgilenen genç nesiller bu teşkilatı gerçek yüzüyle tanıma hakkına sahip olamamışlardır. Ruhi sıkıntıların masonik eğitimle düzeleceğini sananlarla saflığından ya da tedbirsizliklerinden dolayı mason localarına sığınmış olanların nerede ve nasıl kaybetmiş olduklarını görmeleri önemlidir.

Masonluk hakkında hayal kırıklığına uğradıklarını ifade eden insanlar az değildir. Masonluğun gerçek yüzünü tanımakta geç kaldıklarını itiraf eden bu insanların kaybetmiş olduklarını diğer insanların da kaybetmemesi için ve masonluğun iyice anlaşılabilmesi için bu yazımızı yayınlıyoruz.

Masonluğun Tarihçesi

Masonluğun ilk dönemlerdeki gelişimi biraz tartışmalı bir konudur ve öngörülere dayanmaktadır. İskoçya'da ilk Mason localarının 16. yüzyıl başlarında var olduğunu söyleyebilmek için kanıtlar bulunmaktadır. Bununla birlikte İngiltere'de 17. yüzyılın ortalarında var olduklarına dair kesin kaynaklar mevcuttur. Masonik Elyazması isimli şiir yaklaşık 1390

yılına tarihlenmiştir ve en eski masonik belge olarak bilinmektedir. 24 Haziran 1717'de İngiltere'de 4 Loca bir araya gelerek, ilk Büyük Loca'yı, İngiltere Büyük Locası'nı kurdular.

15. yüzyılda yapılan kilise inşaatları için tutulan muhasebe defterlerindeki masraf kayıtlarında da "loca" kelimesine rastlanmaktadır. Ama bu kelimelerin Operatif Mason Locası'nı ifade etmesi için sembolik bir ritüel daha gerekmektedir. O da 1390'dan 1700'lü yılların başlarına kadar yazılmış el yazmalarının içinde bulunuyor. Çünkü Gotik Anayasa veya Eski Yükümlülükler denilen el yazmalarında masonlara dair izlere rastlanmaktadır. Çırakların mesleklere nasıl kabule dileceğinden tutun da edilecek yemine saklanacak sırlara ve masonlukla bağdaştırılacak pek çok bulguyla karşılaşmaktadır.

1723 yılında Büyük Loca, geleneksel ve eski yasalarını derleme görevini Protestan bir rahip olan James Anderson'a vererek ilk yazılı anayasasını oluşturdu. Masonluğun, ara vermeden sürdürülecek olan, yazılı tarihi ve ilk yazılı yasaları böylece yasal tarihi en üstünde Masonik simge bulunan, 1793'te Fransa'da yayımlanan İnsan Hakları Bildirgesi olarak başlamış oldu. Anderson Anayasası (ya da Anderson Yasaları) adı verilen bu kuralların ana hatlarına, bugün hâlen dünya düzenli Masonluğu'nca uyulmaktadır. Her ne kadar Anderson Anayasası kısa süreli bir anlaşmazlığa yol açmış ve York Locası'nın önderliğinde bir grup İngiltere Büyük Locası'ndan ayrılarak ayrı bir Büyük Loca kurmuş olsa da 1813 yılında bu iki Büyük Loca tekrar bir araya gelerek, bugün varlığını hâlen sürdüren ve düzenli Masonluğun ilk Büyük Locası olarak kabul edilen İngiltere Birleşik Büyük Locası'nı oluşturmuşlardır. Geleneksel olarak, günümüzde de sürdürüldüğü şekliyle, İngiltere Birleşik Büyük Locası Büyük Üstatları kraliyet ailesi ile soylu duk veya lordlar arasından seçilir.

İrlanda ve İskoçya'nın Büyük Locası 1725 ve 1736 yıllarında peş peşe kuruldu. Masonluk 1730'lu yıllarda Gelenekçiler ve Modernler tarafından Kuzey Amerika'daki İngiliz kolonilerine ihraç edildi. Ayrıca, İrlanda ve İskoçya Büyük Locaları pek çok bölgesel büyük localar altında örgütlenen kardeş localar kurdu. Amerikan Devrimi'nden sonra eyaletlerde bağımsız ABD Büyük Locaları oluştu.

Masonluğun Batıdaki kuruluşundan itibaren geçen 300 yıllık tarihi içinde gizli teşkilat ve ayinleri ile masonluk başta Katolik Kilisesi olmak üzere birçok kuvvetli düşmanlar edinmişlerse de Mozart, Washington, Benjamin Franklin, İngiltere kralı yedinci Edward gibi çok ünlü ve önemli üyeleri de kendine çekebilmiştir. Birbiri peşi sıra patlayan harplerin sarstığı bu müessese Avrupa kıtasının birçok bölgelerinde oldukça silik bir duruma düşmüş, kuvvetini kaybetmediği memleketlerde ise kötü tesirleri olan bir topluluk gözüyle bakılan bir cemiyet haline gelmiştir. Buna rağmen İngiltere kraliçesi ikinci Elizabeth ve kocası Prens Philip bu teşkilatın üyelerinden olduklarını gizlememektedirler.

Birleşik Amerika'da masonlar cemiyeti bu memlekette kurulan müesseselerin en eskisi ve en büyüğü halindedir. Yetmiş Amerikan erkeklerinin her 12 kişinden biri masonudur. Bunların sayısı 4 milyondan fazladır. Bu insanlar mason cemiyeti ideallerini yürütmekten, bu cemiyetin zahiri ilkeleri olan ahlâk ve kardeşlik kaidelerine bağlılık göstermekten, gizli faaliyet ve ayinlere katılmaktan ve böylece uzun bir geçmişi olan bu müesseseye üye olmaktan büyük bir haz ve teselli duymaktadırlar.

Yıllar süren din kavgalarından sonra birçok İngiliz vatandaşı sağlam ve değişmez inşaat vasıtalarına - pergel, gönve ve tesviye aleti - ahlâk kaidelerine dayanak kabul ederek kurulmuş bu mezhebe intisap etmekte büyük bir teselli buluyorlardı. Bundan sonrası kolay olmuştu. İngilizler artık nereye gitseler hemen bir mason cemiyeti kuruyorlardı.

Katolik kilisenin baskısından bizar olan Avrupalılar hemen bu cemiyete intisap ediyorlardı. Büyük Friedrich, Walter, Mozart gibi şahsiyetler de bunların arasındaydı.

18. asırda masonluk dünya çapında taarruza geçmiş ve Avrupa emperyalizmini arabasına at diye koşmuş olan Yahudi kapitalizmini beslemek için bütün Asya üzerinde hakimiyet tesis edilmiştir. İngilizler Hindistan'a yerleşir yerleşmez masonluğu oraya da yerleştirmişler veya yerleşmesini kolaylaştırmışlardır. Raca ve prenslerine en büyük şeref ve üstünlük payesi olarak mason localarına girmeyi telkin etmişlerdir. Bu localara giren Hintlilerin bireysel olarak nail oldukları menfaatler de büyük olmuştur. Böylece herhangi bir memleketin idarecileri ve başları mevkindeki şahıslarla halk arasında bir amaç ve eğilim farklılığı oluşmuştur.

Hindistan'ı takiben Bulgaristan, Afganistan, İran ve nihayet Osmanlı İmparatorluğu'nda da aynı durum cereyan etmiştir. 18. ve 19. asırlarda Yahudi kapitalizmin polisi mevkiindeki masonluğun mihverini etrafında çalışan başlıca devletler, İngiltere, Fransa ve İtalya'dır.

Necip Fazıl Kısakürek, "Yahudilik-Masonluk-Dönmelik" adlı kitabında şunları söylemektedir:

"Bu asırlarda masonluğun tek gayesini şöyle ifade edebiliriz: Büyük Asya bütününü tam bir istismar sahası haline getirmek. Buna mani her engeli ortadan kaldırmak ve İslam topluluk, birlik, şahsiyet ve istiklalini kökünden kazımak.

İşe en büyük hedef olan Osmanlı İmparatorluğu'nda büyük bir hız verildi. İmparatorluğun yabancı unsurlara ve tesirlere nispeten açık iki ihtilat merkezi olan Selanik ve İzmir birer hülûl ocağı olarak benimsendi ve teşkilatlandırıldı.

1854 Kırım seferi Türkiye'yi Avrupalılık gayret ve hakimiyetini henüz aslan payı alacak dereceye çıkarmamış bulunan ve hiçbir inceliğe akıl erdiremeyen vahşi ve kaba Moskofların pençesinden kurtarıp, âdil ve ârif (!) Batı Avrupa dünyasının elinde âdilâne ve ârifhâne sömürmek ve öldürmek için tertiplenmiş bir emperyalizma planından başka bir şey değildir. Yoksa Türkiye'nin ittifakına koşanlar arasında, kimse, Türklerin kara gözüne âşık olamazdı.

Kırım seferinden sonra İngiliz, Fransız ve İtalyan masonları Türkiye'de loca açmak konusunda birbirleriyle yarıştılar. Hak, vazife, adalet her tür kanaate hürmet, vicdan hürriyeti, beşeriyet, insaniyet gibi, yalancı şahitliğe memur kukla tabirler, o devrin münevver geçinen başlıca sığ ve yassı kafalarını zapt ve fethetmeye kâfi geldi.”

19. asrın dünyadan habersiz İstanbul entellektüelleri ve Avrupa hayranlarının gaflet derecesi bir ibret göstergesidir. Masonluğun nüfus derecesine bakın ki ilk defa olarak bir Türk padişahı Sultan Murat kendisinden sonraki muazzam ve muhteşem devlet reisi Abdülhamid'in biçare selefi, bizzat masondur.

Abdülhamid vasıtasıyla Türk vatanında ilk defa masonluğa karşı “Dur!” hitabı yükselmiştir. Masonluğun ve sahte Avrupalılık gayretinin hiçliği ve hakiki gayesi ilk defa bu padişah tarafından kavranmıştır. Bunun sonucunda Abdülhamid, bir mason çıkartma kağıdı olan dönmelik devşirmesi meşrutiyet liderleri tarafından iktidardan düşürülmüştür. Üstelik tamamen yalan ve tarih uydurmacılığı ile genç nesillere karşı kötülenmiştir. Böylece Abdülhamid sırf aşırı merhameti ve kan dökülmesine razı olmayan şefkat ve yumuşaklığı yüzünden masonların ve masonluğun intikam hedefi olmuştur. Ayrıca bu intikam ölümünden sonra bile devam etmiştir.

Bu konuda Kısakürek yukarıda adı geçen kitabında şöyle söylemektedir:

“Fakat neticede muzaffer olan, Abdülhamid değil, Masonlardır. Zira onlar, cihanın her köşesinde, ne cinsten olursa olsun, tahribe memur buldukları maddi ve manevi bünye tamamlıklarını fesada verip ihtilaç ve ihtilâle götürmekte ve bu bakımdan bünyelerin zaaf ve tezadlarını istismar etmekte büyük sanatkardırlar. Aynı sanatkarlıkladır ki, İttihat ve Terakki komiteceleri arasındaki birçok temiz, bön ve gerçek ideal muhtacı Türk çocuklarını kendilerine hissettirerek veya ettirmeyerek, birer kukla gibi sevk ve idare etmişlerdir.

Evet, diyebilirim ki, bugüne kadar iç buhran olarak başımıza gelen her hâdisede, tahakkuk etmeyen rüya inkisarlarında, ahlâk sukutlarında, ilim şarlatanlıklarında, mukaddesat suikastlarında, her türlü istismarcılık işinde yegâne gizli âmil, parçalayıcı Masonluktur.”

Tapınak Şövalyeleri ve Masonluk

Masonluk kendi içerisinde tarikatlara ayrılmaktadır. Bu tarikatlar Mason, İlluminati ve Tapınakçılardan oluşmaktadır. Masonluğa kabul edildiğiniz zaman belli bir seviyeye ulaştığınız zaman istediğiniz örgüt için hizmet vermeye başlayabilirsiniz.

Ortaçağda, tarihe yön veren birçok olayın perde arkasında gizli bir örgüt vardı. Bu gizli örgütün ilk kimliği "Tapınak Şövalyeleri" idi. Tapınak Şövalyeleri başlangıçta Hıristiyanlık uğruna savaşmaya and içmiş bir Haçlı tarikatı olarak kuruldu. Ancak zamanla sapkın öğretilere kapılarak Hıristiyanlıktan bütünüyle uzaklaştı. Tarikat üyeleri dünyevi çıkar ve ihtiraslara kapılarak Allah'ı ve dini unuttular. Askeri güçlerini ve siyasi bağlantılarını kullanarak büyük servetler elde ettiler. Ortaçağda, Kilise'den ve Avrupa devletlerinden çok daha büyük bir maddi güce ve zenginliğe ulaştılar. Bu büyük güç sayesinde tapınakçılar, zamanla devlet yöneticilerine, Kilise otoritelerine dahi söz geçirir hale geldiler.

Pek çok ayrıcalık ve dokunulmazlık elde ettiler. Her türlü yolsuzluğun ve karanlık işin düzenleyicisi oldular. Sapkın ve dejenere ayinler, ritüeller uyguladılar. Tüm bu saydığımız nedenlerden dolayı da tutuklandılar, yargılandılar ve yasaklandılar. Ancak yeraltında örgütlenmeye devam ettiler. Ve bir süre sonra farklı bir isimle ortaya çıktılar: Masonluk.

İlluminati şebekesinin fikri altyapısını oluşturan Tapınak Şövalyeleri orijinal adıyla "Tampliye Tarikatı" Haçlı seferleri sonrasında Kudüs'te kuruldu. Bu adı almalarının sebebi ise iddia edildiğine göre Kudüs kralının Süleyman mabedinin bulunduğunu ileri sürdükleri bölgeyi koruma görevini kendilerine vermesiymiş. Masonluğun da temel fikriyatını geliştiren Tapınak Şövalyeleri muhtelif adlarla varlığını sürdürmüştür. Bugün bu hareketin en çok tanınan kolu ise Sion Birliği'dir.

Sadece masonluğun değil siyonizm ideolojisinin fikriyatının geliştirilmesinde de rolleri olduğu bilinen Tapınak Şövalyeleri kısa zamanda büyük servetler elde etmişlerdir. Batı'nın yalnızca en büyük askeri gücü olmakla kalmayıp aynı zamanda en önemli tüccarları arasında ilk sıralarda yer aldılar. Tapınak Şövalyeleri hareketi bugünkü masonlar gibi gizliliğe büyük önem verirlerdi. İlginçtir ki Batı'ya ait olduğu sanılan bu örgütün mensupları Hz. İsa'yı yalancı peygamber olarak tanımlıyorlardı. Haça tükürmeyi, haçın üzerine basmayı ve Hıristiyanların dini değerlerine hakaret etmeyi adeta kutsal fiiller addediyorlardı. Bunun sebebi ise asıl fikir babalarının ve organizatörlerinin Yahudi kökenli olmasıydı.

Bir ara siyasi otoritelerinin zayıflaması sebebiyle Hıristiyanların dini değerlerine hakaret ve saldırı suçlamalarıyla yargı önüne çıkarıldılar ve bazıları ölüme mahkum edildiler. Ama daha sonra saklanmayı yani yer altına çekilmeyi başararak varlıklarını sürdürdüler.

Birçok araştırmacının ortak tespitine göre masonluk hareketinin temelini de bu Tapınak şövalyeleri hareketi oluşturur. Her iki hareketin aynı simgeleri kullanmaları bu yöndeki kanaati desteklemektedir. Ayrıca Tapınak şövalyeleri'nin Hıristiyanların dini değerlerine hakareten dolayı yargılanmalarından sonra yer altına girmelerinin ardından masonluk örgütleriyle ortaya çıktıkları tahmin edilmektedir. Bu kanaati destekleyen muhtelif tarihi belgeler ve bilgiler de bulunmaktadır. Fakat mason kardeşler adıyla yeniden örgütlenirken biraz daha tedbirli hareket etmeyi tercih etmişlerdir. Bu kez Hıristiyanların dini değerlerini aşağılayıcı tutum içine girmektense onları çok rahatsız etmeyecek hatta onların da kabul edebilecekleri bir fikri altyapı oluşturmaya zen göstermişlerdir. Ayrıca masonlukta gizliliğe önem vermiş, kendilerini çok fazla açığa vurmaktan sürekli kaçınmışlardır.

Masonluğun kökleri ile ilgili bir başka çokça tartışılan ve ne sürülen konu ise, Masonların, şövalye kökenli bir topluluk olması ile alakalıdır. Tapınak şövalyeleri'ne 1307 yılında Vatikan ve Fransa başta olmak üzere çoğu Avrupa krallığı tarafından açılan açık savaşın ardından 1314 yılında İskoçya'nın İngiltere'ye karşı kazandığı Bannockburn zaferinde Tapınak şövalyeleri'nin kendi kıyafet ve kılıçları ile İskoç kralı Robert Bruce'un yanında savaştıkları bilinen bir gerçektir. Rosslyn şapeli başta olmak üzere Tapınak şövalyeleri tarafından yapıldığı bugün net olarak bilinen nice kilise ve kale de, şövalyelerin bu dönemlerde Britanya'daki varlıklarını açıkça göstermektedir. Yoğunlukla, Avrupa ve ABD'de çalışmalarını sürdüren çok sayıda Masonik rit ise şövalye Masonluğu denen bir tarzı kabul etmişler ve çalışmalarını Masonluğun şövalye kökenleri üzerine sürdürmeyi tercih etmişlerdir. şövalye Masonluğu doğrultusunda çalışmayan ritlerin bile hemen hemen tamamı şvalyeliğe mutlaka bir atıf yaparlar. Örneğin, Türkiye'de de uygulanan, dünyanın en yaygın riti Sko Riti'nin yüksek derecelerinin çoğunluğu

şövalyelik üzerinedir ve şövalye isimleri taşır. İkinci en yaygın rit olan ve özellikle ABD'de yoğun olarak izlenen York Riti'nin en yüksek derecesinin adı Tapınak Şövalyesi'dir. Masonların kullandıkları pek çok sembolün şövalyelerden gelmiş olması bir sır değildir. Örneğin, Masonların bazı törenlerinde kullandıkları kılıçlar, gerek şekilleri gerek anlamlarıyla bu geleneği yansıtmakta olan şövalye kılıçlarıdır.

Masonluğun köklerini şövalyelere dayandıran görüşlere göre, kimlikleri ortaya çıkan Tapınakçılar, kendilerine daha önce kıta Avrupa'sında olduğu gibi yönelebilecek saldırılardan korunmak için, duvarcı loncaları kimliğine bürünmüş, sembollerini ve çalışmalarını eski duvarcıların sembolleri ile birleştirmiş ve eski sembollerine bu yönlü anlamlar da yüklemiş, duvarcı kimliği ile kendilerini tanıtmışlar, fakat çalışmalarını ve esas yüzlerini her zaman, hatta sonradan aralarına kabul edilen ve henüz belli bir dereceye gelmemiş olan üyelerinden bile gizli tutmuşlardır. Belki bu yüzdendir ki, günümüzde hâlen izlenilmeye devam edilen Masonik ritlerde de şövalyeliği esas alan dereceler hep yukarılarda yer alır.

Masonluğun kökenleri ile ilgili konular bugün Masonların dahi kesin olarak görüş birliğine varabildikleri bir konu değildir. Farklı büyük loca ve ritler, farklı görüşleri öne sürerler. Bugünkünden çok daha gizli olan geçmişlerinde herhangi bir yazılı kayıt tutulmamış olması bunun en önemli sebebidir. Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın da dahil olduğu dünya Masonluğu da, Özgür Masonlar Büyük Locası'nın dahil olduğu obediyanlar da, ritüellerinde Masonluğun köklerini Operatif Masonlara dayandırır, ilk 3 derece ritüellerinde -şövalye yaşam tarzı denebilecek bir anlayışa atıfları saymazsak- şövalyelikten, ismen, bahis açmazlar. Şövalyelik kökleri ile ilgili konular yüksek derecelerde işlenilir.

Masonluk Teşkilatının Yönetimi

Masonluk, Yüksek Mahfel veya Yüksek Şark Mahfellerinden oluşur. Bunlar, federasyon, müstakil konseyler ve mason hükümeti olarak da bilinirler. Her iki federasyon, başlarında birer büyük üstat bulunan (konsey veya yürütme komitesi) tarafından idare edilir. Bu konsey veya yürütme komitesi üyeleri, federasyona bağlı locaların birer sene müddetle görevlendirdikleri birer temsilciden oluşan “Mason Kurultayı” tarafından seçilirler. Bu kurultay, Yüksek Mahfelin teşri organıdır ve “Convent” olarak da çağrılır.

Yürütme Kurulu en çok oy alan 7 kişiden oluşur. Bunların beşe kadar olanları mabedin beş ışıkları/aydınlatıcıları olarak bilinir. Her senenin aralık ayında oy çoğunluğu ile seçilirler.

Ritler, yasa, tüzük, sembollerden oluşan mason ananelerinin uygulanış biçimini teşkil ederler. Bütün localar aynı rite bağlı değildir. Farklı ritlere bağlı olan localar kendi aralarında müstakil imiş gibi görünmelerine rağmen; belli bir şefin ya da konseyin değişik ritleri idare ettikleri görülmektedir.

Masonlar üyelerini sınıflandırmak için aralarında yüksek dereceler dağıtırlar. Alt derecede bulunan masonlar kendilerinden çok uzakta bulunan bir otorite tarafından yönlendirilirler ve bu şahsın kim olduğunu bilmezler. En aşağı dereceyi oluşturan çıraklar loca içinde çalışırken yalnız bırakılmazlar. Yüksek dereceli masonlar üstadın bizzat kendisi ya da armasını taşıyan yardımcıları tarafından devamlı gözetilirler. Masonluk ölçülerine uygun ihtiras gösteren çıraklar kalfalık derecesine yükseltirler ve bunların talihlerinin yaver gitmesi halinde üst katlara kadar yükselirler.

Derecesine göre her mason kendisinden aşağı olanların bilmedikleri sırlara sahip oldukları için, çıraklar da kendi sırlarıyla oyalanırlar. Yüksek dereceli biraderler bazen tanınır ve bazen de tanımazlar. Yüksek

derecedeki masonlar tanınmamış birisi de olsa, aşığı derecedeki locanın kafa yapısını, kararlara bağılılığını ve hazır olma durumunu inceler. Gerektiğinde yeni tekliflerde bulunur ve bunun uygulanmasını isteyebilir. Böylece çok maharetli bir mason piramidi yapılmış olmaktadır.

Ritler arasında farklılıklar olması doğru olmakla beraber bu durum masonluğun milletlerarası bir teşkilat olmasına tesir etmez. Zira bahsedilen farklılık sadece dış görünüşte ve formalitedir. Masonluk prensipleri dünyanın her yerinde aynıdır ve bir değışikliğe uğramaksızın varlığını devam ettirir. Farklı zaman ve mekanlardaki loca merasimlerinde hakim olan ilmi, felsefi ve dini anlayış aynıdır. Bu dayanışmadan doğan kutsal bağıın farklı fikirlere sahip kimseleri masonluk inancıyla birleştiren, inanç ve lisanları da kendileri gibi farklı olan bu şahıslara tek bir mihrap bahşeden gücün masonluk olduğı aşikârdır.

Bu sebepten dolaydır ki bu dayanışma, masonluk prensipleriyle bütünleşmiş ve onun temin ettiğı menfaatlerden istifade edenler manasında, “Mistik bağıla bağılı biraderler” olarak isimlendirilmiştir. Mason yetkililer masonluğun dünyanın neresinde olursa olsun aynı olduğunu, hakikatte dünya masonluğunun tek bir loca oluşturduğunu doğrulamaktadırlar.

Masonluğun Gizliliğı

Masonluğun gizli olması onun temel esaslarından biridir. Zira gizlilik terk edildiğı an masonluk da yok olmaya mahkumdur. Çünkü bunlar, içinde doğdukları toplum ile ahenk içinde hareket etmek için teşkilatlanmamışlardır. Genel kaide olarak gizliliğın sadece temel esasları değıl aynı zamanda özel doktrinleri, hususi metotları, günlük tamim, plan ve emirleri de ihtiva etmektedir.

Eski Şili Kardinali Caro Y. Rogriguez (1866,1958) “Masonluk” adlı kitabında bu konuda şunları yazmaktadır:

“Masonluğun gizliliği sadece hariciler için geçerli olmayıp bizzat üyeler için de söz konusudur. Teşkilatın gizli olması, dünyanın şeffaflığını destekleyecek ölçüde sıhhatli olmamasının neticesidir. Localarda anlatılan, öğretilen felsefeler hakkında dünya aldatılmaktadır. Yüksek localardaki eğitimden de aşağı localar habersizdir. Sadece dış dünyadan değil de, aşağı derecedeki masonlardan da gizlenen husus, bu localarda ne gibi planların yapıldığı ve bunlara emek vermiş olan kimselerin kimliğidir.

Her basamağın bir üstündekine bağlı piramitler şeklinde teşkilatlanan masonluğun, bütün kademeleri birbirinden uzak tutan ve gizliliği esas alan politikasıyla, gizli bir cemiyet olduğu ve kendi üyelerinden bile çok şeyler sakladığı aşikardır!

Buna ilaveten, masonluğun yüksek gayeleri kadar yüksek kumanda heyetinin kimlerden oluştuğu da saklanmaktadır.”

Kitaplarında masonlukta ilgili serüvenlerini anlatan Fransız gazeteci Paul Copin Albencelli (1881,1939) şunları yazmaktadır:

“Hayatın atölyesinde (Masonluğun bir başka ismi) altı yılını geçirmiş olan kimse, masonluğu bildiğini zanneder. Gerçekse, hiç de böyle değildir. Ben de böyle düşünenlerden biriydim fakat şimdi anlıyorum ki; gördüğümün dışında fazla bir şey bilmiyorum.

Masonların ya da haricilerin localarda görmüş olduğu şeyler, asıl görünmeyenleri kamufle etmek için tertiplenmiş oyunlardan başka bir şey değildir.

Sırasıyla ırak, kalfa, stad ve Rose Croix Ővallyesi oldum. Bağlı bulunduğum localarda sekreter, hatip ve birinci muhafızlık görevlerinde bulundum. Locanın selametine Őahsımdan daha iyi hizmet edebilecekleri düŐünülen kimseler için iki defa, oturduğum üstadlık makamından inmeye zorlandım. Clemen Dostluk Mabedine girer girmez sekreter olarak görevlendirildim. Yani, locanın “nuru” olmuŐtum. Yeri gelince anlatacağım bir olay, masonluğun arkasında bir başka dünya olduğunu görmeme vesile olmuştu!..

Ve bu dünya, birincisinden çok daha gizliydi. Dış dünya kadar kendi locamızın da bu dünyadan haberi yoktu!.. Bunlara rağmen, faal yesi bulunduğum teŐkilattan asla Őphelenmedim. Masonların yanı sıra baŐkalarını da aldatmak için her Şey pek mükemmel tertiplenmiŐti...”

Copin Albencelli'nin belirttiğine göre, Acacia isimli mason mecmuasının kurucusu ve yöneticisi olan Limosin, “masonluğun gizli bir kuruluŐ olduğunu” 1903'de yapılan bir tartıŐma sırasında ağzından kaçırmakla en büyük hatayı iŐlemiŐ olduğunu itiraf etmiştir. Daha sonraları bu ifadesini “gizli değil, ama ağzı sıkı bir cemiyet olduğu” Şeklinde deęiŐtirmiŐtir.

Masonlukta Yemin

Masonluk, kendine özel sırları üyelerine devamlı olarak hatırlatılan en ağır yeminlerle mühürlenmiŐtir. Böylece sırlardan bir kısmının su yüzüne çıkmıŐ olduğunu keŐfeden yetkililer, hariciler kadar kendi üyelerini de aldatmaya devam edebilmek için loca binasının dış görünüŐünü, merasimlerini ve deęiŐmesi mümkün olan her Şeyi deęiŐtirmiŐlerdir.

Kardinal Caro Y. Roriguez, “Masonluk” adlı kitabında Masonlukta ki yemin ifadesinin aşağıdaki gibi olduğunu yazmaktadır:

“Masonluđun sırlarını, işaretlerini, kelimelerini, dűřünce ve ananelerine asla aıklamayacağıma, “Kâinatın Yűce Mimarı” adına yemin ederim. Kalemle, işaretlerle, söz ve hareketlerle hiçbir Őey ifřa etmeyeceğime ve saydığım nesnelere yazılı olarak űzerimde taşıyamayacağıma söz veriyor ve Tanrı’ya yemin ediyorum. Basılmış, yayınlanmış ve kopyası çıkarılmış olarak şahsıma emanet edilen belgelere ihanet etmeyeceğimi tekrarlarken sözümde durmadığım takdirde; řu cezayı peşinen kabul ettiğimi beyan ediyorum.

Kızgın demirle dudaklarım dađlansın. Ellerim kesilsin ve boynum vurulsun! dilim sűkűlsűn. Biraderliđe kabul merasimlerinde cesedim locada asılarak hainliđim herkese ilan edilsin. Ve arkadan gelenlere korkunç bir ibret olsun. Ve sonrada cesedim yakılarak kűllerim rűzgara verilsin de ihanetimin hatrasından hiçbir iz kalmasın!.. Tanrı ve kutsal İncil yardımcım olsun...”

Masonluğun Hedefleri

Mason kelimesinin lűgat anlamı “duvar ustası” demek olduğundan ve localarda bu konu semboller ve temsili hikayelerle öğretildiğinden, bu inşaatçılar derneğinin gayesi temsil ettiği iř koluna uygun olmalıdır.

Loca içi konuşmalarda “mabed inřa ve tamir” tekliflerine sıkça rastlanır. O halde bu mabedin mahiyeti, içinde hűrriyet, eşitlik ve kardeşliğin hakim olduğu ve masonluk anlayışına gűre hakikat, fazilet ve kardeşliğin öğretildiği bir tabiat mabedi olmalıdır. Loca merasimlerinde askeri arma ve deyimlere de çok sık rastlanır. Bunlarla yobazlığa, gericiliğe ve cehalete karşı savaş açmış olduklarını ifade ederler. Őyleyse masonluk, dűřmana karşı harbe hazır bir ordu demektir.

Bir diğer husus masonluğun beşeriyet için yepyeni, evrensel bir din kurmayı teklif etmesidir. Gerçekten de dini bir mezhepte bulunması gereken her şey onların ayin ve merasimlerinde fazlasıyla mevcuttur. Bu mânada masonluk bir dindir!

Masonlara göre “Tabiat Devleti” insanlığın ideal nizamıdır. İnsanoğlu böyle bir nizam içinde mükemmelliğe ulaşır. Tarihin eski devirlerinde kurulmuş olan bu devlet, dinler, gerici toplumlar, papaz ve krallar tarafından yıkılmıştır. İşte bu insanlar beşeriyetin tabii hürriyet ve eşitliğini çalmışlar ve sonunda mevcut olan kardeşliği yıkmışlardır. Bu nedenle masonluk, insanlığı başlangıçtaki güzellik ve mutluluğa, hürriyete, adalete ve insanların kardeşliğine iade etmeyi teklif etmektedir.

Masonlara göre, tam olarak yetiştirilmiş mason için hürriyet, kayıtsız şartsız serbestidir. O hiçbir kanunu ve hiçbir otoriteyi tanımaz, tam manasıyla bir anarşisttir. Zira kanunlara saygılı şahıs hür değildir. Babasına bağlı çocuk hür değildir. Kocasına sadık kadın hür değildir ve cemiyette uyum içinde yaşayan hiç kimse hür değildir. Düşünce ve davranışlarının yegane hakimi olmayan kimse hür değildir. Hürriyet hakimiyetle eş anlamlıdır. Tâbi olmaktan hâkim olmaya geçtiğimiz gün hür olacağız. Her şahsın papazı ve kralı kendisidir, Papası ve imparatoru da kendisidir. Hareketlerimizin hesabını kendimizden başkasına vermeyiz.

Masonlara göre, insanın doğuştan kazanılmış tabii haklarıyla birlikte sonradan kazanılmış olanların bütünü de mutlak eşitliği ifade eder. İnsanlar eşit haklara sahiptir ve insanlar her bakımdan eşittirler. Masonlar sayesinde bir gün bütün insanlık eşit olacaktır. Masonlar arasında evvelki ve sonraki, kuvvetli ve zayıf, büyük ve küçük ayrımı yoktur. Fakat her bakımdan eşit olan ve böyle olmayı isteyen kardeşler vardır.

Masonluktaki kardeşlik anlayışı bütün insanların aynı kaynaktan geldiğini kabul etmekle yetinmez. Her türlü eşitsizliğin ve imtiyazların kaldırılmasını isteyerek zamanımızdaki farklı milletler topluluğu yerine bir tek evrensel insanlık ailesinden (tek dünya devleti) söz eder. Dünyadaki üst düzey politikacıların, başbakan ve başkanların konuşmalarında sık sık dile getirdikleri şeffaflaşma, globalleşme, medeni dünya ile bütünleşme, sınıfların kaldırılması, güney-kuzey diyalogunu gibi ifadelerle kastedilen anlam işte budur. Yahudiliğin hakimiyetinde tek bir dünya devleti.

Başka yardım cemiyetlerinin aksine masonluktaki kardeşlik anlayışı, üyeleri arasındaki karşılıklı yardımlaşmanın hudutlarını aşırı derecede genişletmiştir. Bunlara ilaveten bazı masonlar için kardeşliğin şehvi zevkler peşinde koşan eski sapık târikatlar ve eski Genostics'lerdeki yardımseverlik anlayışını hatırlatan çok gizli iğrenç bir başka anlamı da mevcuttur. Sonuç olarak tabiat mabedini yapabilmek için başta devlet olmak üzere her türlü otoriteyi, aile hayatını ve bütün dinleri yıkmak gerekir.

Kardinal Caro Y. Roriguez, "Masonluk" adlı kitabında masonluğun en yüksek gayesini şöyle açıklamaktadır:

"Siyasi hakimiyeti ele geçirmeyi masonluğun ana hedeflerinden birisi olarak gösterebilmek için, bu sahadaki çalışmalarıyla meseleyi değerlendirmek gerekir. Şöyle yüzeysel bir bakışla dahi masonluğun itici gücünün siyaset olduğu görülmektedir. Dikkatli bir araştırma bu teşkilatın hedeflerine ulaşmak için kullandığı en emin ve tesirli vasıtanın politika olduğu ortaya koymaktadır. Büyük bir dikkat ve süratle çoktan beri özledikleri "Dünya Hakimiyetini" gerçekleştirmek için kimlerin bu cemiyeti bir vasıta olarak kullandığı ve ona hakim olan gücün Yahudi kaynaklı olup olmadığı sorusu vardır.

Diğer bir ihtimalle dünyayı anarşiye boğarak yıkmanın hesabını yapan Yahudiliğe masonlar mı yardımcı olmaktadır? Bu noktada üyesi oldukları teşkilatın sapık gayelerinden çoğu masonun habersiz olduğu hususunu bir kere daha hatırlatalım.

Pek çok masonda görülen doğruluk, fazilet ve ciddiyet yukarıdaki gerçekleri bilmediklerinin açık ispatıdır. Bildikleri halde teşkilatta kalmaya devam etmiş olsalardı; şimdiki görünüşlerinden çok farklı olacaklar ve kendilerinde münafıklık belirtileri görülecekti...”

Mason Locaları

Aynı şekilde yaşayan masonlar bir araya gelerek bir loca açarlar. Diğer localarla temasa geçerek önemli şahsiyetlerle yakın iletişime girerler. Masonluğun sırlarını vakıf olmak isterler. Ancak bu bir tuzaktır. Bu tuzağı cazip hale getirmek için locaların sadece masonların girebileceği bir tarikat şeklinde gösterilmesi şarttır.

Eğlence düşkünlerini teşkilata çekebilmek için nefis yemekler ve bol şarapların servis edildiği ziyafetler verilir. Sanatkar ve tüccar olanlara da iş çevrelerini ve kazançlarını artırma konusunda masonluğun kendilerine yardımcı olacağı söylenir.

Amerikalı yazar Dr. Albert G. Mackey (1807,1882), “Mason Ansiklopedisi” adlı eserinde şunları yazmaktadır:

“Yeni üyeler kazanılması hususunda gayret gösterilmesini kimseye yasaklanmayan masonluk, diğer taraftan yeni üyenin kutsal ayine katılabilmesi için, teşkilata kendi hür iradesiyle girdiğini, biraderlerden hiçbirinin kendisine teklif ve tesirde bulunmadığını itiraf etmesini şart koşar. Aslına bakılırsa masonluğun başta üniversiteler, liseler, kara harp okulları, bahriye okulları ve hava harp okulları olmak üzere, öğrenciler

arasından üye toplayabilmek için yoğun propaganda yaptığı gözlenmektedir.”

Mackey, yeni üyelerin temini için Yüksek Mason Modea'nın şu talimatı verdiği söylenmektedir:

“Kutsal gayemizin (tabiat nizamının yeniden kurulması) başarıya ulaşması, kolaylık ve emniyet içinde çalışabilmeniz için, fevkalade önemli bir olan husus şudur:

Tanınmış din adamlarını, hükümet ve orduda kumanda mevkiinde bulunan kimseleri, gençlik kuruluşu başkanlarını, prensleri ve bilhassa bunların erkek çocuklarını, bakanları ve danışmanlarını; kısacası, bize muhalif olan herkesi teşkilatımıza kazandırmak olmalıdır! Felsefemizin tohumlarını baştan çıkarıcı manzaralar altında saklamak, ileride karşılaşacakları bunalımlara bu kimselere hazırlanmak için şarttır.”

Necip Fazıl Kısakürek, yukarıdaki kitabında bu konuda şunları söylemektedir:

“Masonluğa dair yapılan tetkiklerden anlaşılıyor ki, her mason derecesinde aynı zamanda gizli Yahudi teşkilatına mensup mutlaka birkaç faal ve nüfuslu Yahudi vardır. Bunların vazifesi muhtelif locaların çalışmalarını tevhit ve bunların istikametlerini Yahudilerin umumi gayelerine göre tanzim etmektir. Bundan da anlaşılıyor ki masonluk sadece bir alettir ve masonluktan daha yüksek ve daha gizli bir teşkilatın yani yahudinin hizmetçisidir. Daha doğrusu masonluk hakiki ve mahrem bir organizasyonun sadece iyi tenvir edilmemiş bir holüdür. (Benyamin İsrail) isminde meşhur İngiliz devlet adamı, “Dünyayı idare edenler, zahirde iktidar mevkilerinde hükümrân olanlar değil, kulislerin arkasında bulunanlardır!” demişti. 1859 da Fransa Kralı Üçüncü

Napoleon da, “Kendimizi aldatmayalım. Dünya mahrem teşkilatlar tarafından idare edilmektedir” demedi mi? (Alyans Üiversal İsrailit) ve (United Ordre) Beneberit merkezi azasından Alman nazırı Yahudi (Valter Ratenar) demiştir ki: “Yekdiğerini tanıyan 300 devlet adamı Avrupa’nın mukadderatını idare ve kendilerine halef seçerler. Karanlık ve sun’i içtimai hayata ufak kıvılcımlar atan hayret verici hâdiselerin sebepleri burada izah edilemez.”

(Alyans İsrailit)’in başı olan meşhur Fransız siyaset adamı ve çok nüfuslu farmason (Adolf İzac Bremmé) 1860 da Alyansın küşad merasiminde söylediği nutukta demiştir ki:

“Bizim yaratmak istediğimiz ittihat, ne Fransızdır, ne İngiliz, ne İsviçre ve ne de Almanya’dır. Sadece yahudidir ve cihanşümuldür. Yahudi ideali dünyayı doldurmalıdır. İşimiz büyüktür, mukaddestir ve onun muvaffakiyeti muhakkaktır. İsrail tarafından dünyaya gerilen ağ günden güne genişlemektedir. Mukaddes kitaplarımızın müjdeleri tahakkuk edecektir. Her fırsattan istifade etmemiz lâzımdır. Hiçbir şeyden korkumuz yoktur. Bütün dünya servetinin israelin oğullarına mülk olacağı gün uzak değildir.”

Alman Yahudi edebiyat tarihçisi Gustav Karpeles (1848,1909) şunları söylemektedir:

“Masonluğun gayesi Yahudiliğin göbeğinden doğmuştur. Bunun Müessisi Kral Salomondur. O, İsrailin refahına en büyük şahittir. Masonların adetlerinin ekserisi Mabedi Süleyman’dan alınmıştır. Kelimeler ve işaretlerin ekserisi de Yahudi dilinden alınmıştır.”

Masonlukta Eğitim

Masonluktaki üyeliğe kabul merasimleri loca çalışmalarına bir başlangıçtır. Bunun ardından karanlığı dağıtıp ışık verme dönemi gelir ki buna masonik öğretim çalışmaları denir. Bazı derecelerin öğretimi için usta masonların görevlendirildiği belli ritüeller vardır.

Ülminatinin kurucusu Weishaupt, öğretmenlerin dersleriyle ilgili pek akıllı kaideler koymuştur. Yeni üyeleri dikkatlice inceleme ve durumlarını rapor etme hususunda da bu öğretmenler vazifelendirilmiştir.

Genel olarak masonik eğitimi oluşturan unsurlar semboller, efsaneler ve konferanslardır. Masonlukta her konu sembollerle anlatılır. İlk üç dereceye sembolik masonluk denmesinin sebebi budur. Dördüncü dereceden itibaren başlayan felsefi basamakları ayırmak için ona bu isim verilmiştir. Mackey'e göre semboller, gizli fakat benzer anlamdaki şeyleri anlatmak için kullanılır. Bir sembolün tam olarak neyi temsil ettiğini bilmeyen kimsenin, onunla neyin anlatılmak istendiğini bilmesi de mümkün değildir.

Loca toplantıları vaazla açılır ve bitiminde ise dinleyenlerin her birisi birer vaiz kesilir. Burada öğrendiğini başka bir yerde satışı sunar. Vaazlar her çeşit gaye ile hiçbir gaye arasında durmaksızın dönen iki ana prensibe dayanır. Birincisi: Masonluk kutsal, yüce ve dokunulmaz bir topluluktur. O, bütün iyiliklerin, faziletlerin ve örnek insanın doğum yeridir. İkincisi: Bu büyük, yüksek, hürmete şayan cemiyetin bir tek düşmanı vardır; o da dindir!..

Masonluğun üyelerine ciddiyetle anlattığı her bahis mutlak surette doğrudur. Delil göstermeye ihtiyacı yoktur. Teşkilat kendi uzmanlarının ağzından, hiçbir şahıs ve kuruluşun ebedi olmadığını ve masonluğun da başlangıç tarihini doğrulayacak herhangi bir belgeye sahip olmadıklarını itiraf ederler.

Masonluk, öğrenilmesini istediği şeyi ispat etmez. Üyelerin anlayışına ışık tutuyormuş gibi görünür. Loca içi eğitimin esaslarını teşkil eden şeyler ise: hakikat, ilâhiyat, Tanrı'nın ve ruhun mahiyeti ve doğal hayat gibi şeyler olduğunu söyler. Bu tip öğretimi hazırlayan otorite ise "büyük loca" dır.

Efsaneler ve Hiram Usta

Masonluk efsanelerle doludur. Bunlardan biri Hiram'ın ölüm efsanesidir. Üstad merasimleri Hiram'ın ölüm efsanesi ile başlar. Kendi üyelerinden bazı gerçekleri saklamak için semboller kullanan masonluk, aynı metotla mensuplarına nuru ulaştırmak ve bunu yabancıardan gizlemek için de efsaneleri kullanır.

Sembolle efsane arasındaki fark ise, mason sırlarını bilmeyenlerin ne anlama geldiğini keşfetmeleri mümkün olmayan şeyler sembollerdir. Efsane ya da hikayeler ise, bunlar konuşma ve yazma vasıtası olarak kullanılır. Her ikisinin de gerçek ve mecazi olmak üzere ikişer anlamı vardır. Gerçek anlamında kullanıldığında karşılaştırma metoduyla mecazi ya da gizli anlamına işaret edilmek istenir.

Hiram diğer adıyla "adonhiram efsanesi" kısaca şöyledir: Hiram Süleyman mabedinin mimarı olan akıllı bir kimseydi. Kalfa Hiramı öldürünce o sırrını da beraberinde götürdü. Masonlar Hiramın yasını tutmak ve kaybolan parolayı bulmak için toplandılar. Yüksek dereceler arasında bu efsane daha geniş olarak anlatılır ve kayıp parolanın bulunuşu piramidin son basamağına ulaşmadan asla bildirilmez.

Bazı dereceler için Hiram, tempların üstadı azamı Jaques de Molay'dır. Diğerleri için mecusilerin kurucusu Manes'tir. Bir başka grup için de Hazreti İsa'dır. Ama buradaki İsa, üçlü tesisin aksine, Yahudilerin tanrısı Yehova'dır. Bir başka dereceli masonlar için Hiram "Üç başlı bir ejderha" ile temsil edilen kral - papaz askerlerin esarete mahkum ettiği bir

zamanların hür iradeli insanlardır. Kışları birçok ölümlle pençeleşen bazı masonlar için Hiram güneştir. Daha derin yorumlara göre o şahsiyetiyle ölümlü ve zürriyeti ile ölümsüz olan insanlığı temsil eder. Yine bazı masonik derecelere göre Hiram, kralların ortadan kaldırdığı hürriyet-eşitlik-kardeşliği savunan tabiat devletini temsil eder. Diğer bir mason grubu için Hiram Hristiyanlığın baba, oğul, kutsal ruhtan oluşan tanrısını tahtından indiren şeytanın ta kendisidir.

Hiram'ı öldürenlerin kimler olduğu efsanenin yorumuna göre değişir. Fakat genel bir tanım yapmak gerekirse, bu katiller krallar, cemiyetler ve dinlerdir. Bu bakımdan localarda devamlı olarak konuşulan bu intikamın kimlerden alınacağı da açığa çıkar.

(2. Bölümü okumak için [tıklayınız](#))

Yorum ve Eleştirileriniz için : <mailto:oryanmh@gmail.com>

[Ana Sayfa](#)

[Makaleler](#)